

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15T/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819010108
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7819010108.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Majerníka a prísediacich Márie Leškovej a Františka Focka, v trestnej veci obžalovaného M. S., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.06.2019 v Rožňave, takto

rozhodol:

Obžalovaný M. S., J.. XX.XX.XXXX I. V., Y. G. H. K., E. XXX, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Košice

uznáva sa za vinného , že

od presne nezisteného obdobia až do 20.06.2018 v Rožňave, ako aj na iných miestach v okrese Rožňava, si zadovážoval a prechovával presne nezistené množstvá psychotropnej látky - metamfetamín - pervitín, ktorý je zaradený do II. skupiny psychotropných látok uvedených v prílohe č. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a následne pervitín predal najmenej 1 osobe,

teda

neoprávnene zadovážil, predával a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku,

čím spáchal

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák.

za to mu ukladá:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona (§ 36 písm. I/ Trestného zákona), § 39 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona mu ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

odôvodnenie:

Prokuratúrou Okresnej prokuratúry Rožňava bola na tunajší súd podaná obžaloba na obvinených K. E. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo

prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák., M. H. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, b/, d/ Tr. zák., M. S. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/. ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., Y. H. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/. ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. a X. W. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zák.

V súlade s § 21 ods. 1 Trestného poriadku na urýchlenie konania v priebehu hlavného pojednávania súd konanie proti obžalovanému M. S. vylúčil zo spoločného konania na samostatné. Následne bola vec vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 15T/34/2019.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení v zmysle § 257 Tr. por. o možnosti urobiť vyhlásenie o vine prehlásil, že je nevinný. Následne využil svoje právo a odmietol k veci vypovedať. Na návrh prokurátora bola preto v súlade s § 258 ods. 4 Tr. por. prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného, kde počas výsluchu dňa 21.06.2018 vypovedal, že nič nespáchal, necítil sa byť vinný. Jedine v čom sa mal previniť bolo, že bol občasným konzumentom drog (výsluch zo dňa 14.09.2018).

V súlade s § 257 ods. 8 Tr. por. vypočul obžalovaného K. E. o účasti inej osoby (M. S.) na žalovanej trestnej činnosti.

Obžalovaný K. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ako najstarší z partie ich zjavne zaviedol na zlé chodníčky. V ostatnom poukázal na svoje výpovede z prípravného konania. K osobe M. S. vypovedal, že tento sa kamaráti s S., ktorá má muža vojaka a ona užíva tie drogy. E. s S. boli skôr ako kamaráti a pervitín mu nepredával, ale dával. E. bol dňa 20.03.2018 za S. na E., lebo od neho chcel peniaze na skladačku na nákup do Čiech. Vypovedal taktiež, že za S. chodili aj O., A. a S., avšak nevidel, aby im S. pervitín predával.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne S. Q., ktorá najprv uviedla, že nechce vypovedať s tým, že v prípravnom konaní vypovedala, lebo bola pod nátlakom vyšetrovateľa a neuvedomovala si to. Po opätovnom poučení, kedy má právo odoprieť vypovedať uviedla, že nechce zle svojej rodine. Následne súd svedkyňu upovedomil, že ňou uvádzané skutočnosti nie sú dôvodom na odmietnutie výpovede. Na to svedkyňa vypovedala, že s obžalovaným S. sú veľmi dobrí kamaráti, obžalovaný nikdy nepredával, ona od neho nikdy nič nekúpila. Uviedla, že sa jedná o starostlivého otca, nikdy ho nevidela nazlosteného, ani keď bol pod vplyvom. Vie, že ak si zohnal nejaké drogy od E., bolo to pre vlastnú potrebu avšak nikdy v živote nevidela, aby obžalovaný kúpil, či niekomu predal pervitín. Po prečítaní zápisnice zo skoršej výpovede svedka za účelom vysvetlenia rozporov svedkyňa vypovedala, že je pravdou, že keď prišla k S. na návštevu, tak tento ju ponúkol s tým, že nikdy od nej žiadne peniaze nechcel, svojvoľne mu dala nejaké peniaze. Ohľadne osôb I., A. a ďalších dvoch, títo chodili a kupovali od E., pričom stretnutie prebiehalo pred bránou. Čo sa na tom stretnutí dialo, kto s kým a od koho kupoval uviesť nevedela. K výzve na vyjadrenie rozporov týkajúcich sa výpovede v prípravnom konaní, že mala kúpiť pervitín za desiatku a že jej mal spraviť M. dávku za 15,- EUR uviedla, že sa na to nepamätá. Bolo tam veľa otázok, obžalovaný jej zvykol požičiavať peniaze, či na benzín a iné. K výpovedi, kde uviedla, že od I. nekupovala pervitín, kupovala od H., alebo S. sa vyjadrila, že je to tam zle napísané. Možno sa niekedy stalo, že dobrovoľne dala S. peniaze, ale on nikdy od nej peniaze nepýtal, maximálne 10,- EUR som mu tam nechala.

Ohľadom obžalovaného súd po súhlase obžalovaných a prokurátora podľa § 263 ods. 1 Tr. por. prečítal zápisnice o výpovedi svedkov I. S., K. I., D. E., A. G., O. S. a X. S..

I. S. vypovedal, že obžalovaný je jeho kamarátom od detstva. Za posledné obdobie zachytil reči, že obžalovaný sa rozhadzuje peniazmi, platí stoeurovými bankovkami. K drogovej činnosti obžalovaného nemal vedomosť. Naposledy užil drogu s obžalovanými niekedy pred tromi štyrmi rokmi, fajčili marihuanu, kde svedok túto našiel v lese pri hubárčení.

Svedok K. I. k osobe obžalovaného uviedol, že s ním je ťažko, nikdy si nedal poradiť, ani vysvetliť. Vedel, že obžalovaný bol za posledné obdobie užívateľom pervitínu, keďže tento to každému hovoril a veľmi otvorene to robil. Keď bol u obžalovaného na návšteve, tak videl u neho na stole kartičku, nejakú slamku a sáčok, v ktorom bol prášok, podobný soli. K pervitínu sa obžalovaný vyjadril, že to je jeho kávička, avšak nikdy mu obžalovaný nepovedal, že je to pervitín. Svedkovi obžalovaný pervitín nikdy nezabezpečil. Vedel, že obžalovaný bol s A. G. kamarát, ale nevedel ako často sa navštevovali. K obžalovanému chodila aj S., ale svedok nevedel uviesť za akým účelom. Obžalovanému nikdy nedával peniaze k zadováženiu omamných látok. Svedok sa domnieval, že obžalovaný chodil za H. kvôli pervitínu, avšak on sa do toho nestaral, pervitín od H. ani obžalovaného nekupoval. Vypovedal aj, že sa stalo v minulosti, že obžalovanému požičal peniaze.

D. E. v pozícii svedkyne k osobe obžalovaného uviedla, že je to mladý a slušný chlapec, častokrát ho vidala na ulici s deťmi na prechádzkach.

Svedok A. G. vypovedal, že obžalovaný pred ním veci ohľadom drog neriešili. S obžalovaný bol naposledy veľmi dávno. Od obžalovaného nikdy nič nekupoval. Na predložené prepisy hovorov reagoval, že cukrom do kávy myslel kryštál, že raz sa stalo, že obžalovaný nemal cukor, preto mu svedok písal. Následne svedok odmietol vypovedať.

K osobe obžalovaného vypovedal svedok O. S., pričom uviedol, že obžalovaného nemá veľmi rád, je taký hlupáčik, stále vystrája hlúposti. Cez S. nechcel nikdy nič kupovať. K zadovážovaniu pervitínu obžalovaným od E. nevedel nič.

Svedok X. S., kamarát obžalovaného sa k predmetnej veci počas výsluchu v prípravnom konaní nevyjadril. Vypovedal, že bol u obžalovaného párkrát na raňajky.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora súd podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal znalecký posudok MUDr. F. S. H., MBA, ktorá vyšetrila duševný stav u obžalovaného. Zo záverov posudku vyplýva, že u obžalovaného bol zistený škodlivý konzum pervitínu a marihuany, preto by bolo vhodné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa 268 ods. 2 Tr. poriadku súd so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal závery znaleckého dokazovania kriminalistického a expertízneho ústavu, skúmania toxikológie a moču, skúmania mobilných telefónov, skúmania SIM kariet, skúmania zaistených vecí z domových prehliadok z ohliadok miesta činu, doplnenia znaleckého dokazovania, posudkov daktyloskopického a biologického.

V súlade s § 269 Tr. poriadku súd prečítal listinné dôkazy.

Súd oboznámil zápisnice o domových prehliadkach, o osobných prehliadkach, o vykonaní prehliadky tela, o vydaní vecí, uznesenie o vrátení vecí, uznesenie o zničení vecí, zápisnicu o ohliadke miesta činu, odborný preklad SMS správ a internetovej komunikácie.

Prokurátor ani obžalovaní netrvali na vykonaní dokazovania čítaním prepisov z telekomunikačnej prevádzky, zápisníc z výsluchu svedkov Ľ. A., Y. S., X. L., A. U., O.L. O., A. Z., H. H., I. N., L. S., Z. S., G. M. a V. H., preto súd v súlade so zásadami kontradiktórneho procesu tieto dôkazy nevykonával. Na tomto mieste na doplnenie súd uvádza, že súd už nemá žiadnu povinnosť vykonávať dôkazy pokiaľ ide o vinu. Dokazovanie je teda doménou strán, pričom úradnú povinnosť na obstarávanie dôkazov majú len orgány činné v trestnom konaní (prokurátor a policajť) a na zdôraznenie prokurátor má dôkazné bremeno ohľadne otázky viny.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania, v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por., opierajúc sa o dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní v kontradiktórnom procese, dospel k záveru, že skutok prezentovaný v skutkovej vete rozsudku sa stal, je trestným činom a páchatelom je obžalovaný.

Po vykonanom dokazovaní bolo preukázané, že oproti obžalobe prokurátora sa obžalovaný M. S. nedopustil skutku tak, že následne predal pervitín najmenej 3 osobám, t.j. na viacerých osobách. Páchanie skutku na viacerých osobách malo podľa prokurátora vyplývať z vypovede svedkyne Q. v

prípravnom konaní, ktorá toto na hlavnom pojednávaní poprela. Svedkyňa v konaní pred súdom najprv nechcela vypovedať s tým, že v prípravnom konaní vypovedala, lebo bola pod nátlakom vyšetrovateľa a nevedomovala si to. Po opätovnom poučení, kedy má právo odoprieť vypovedať uviedla, že nechce zle svojej rodine. Svedkyňa ako užívateľka pervitínu chcela poprieť, že by si pervitín od obžalovaného kupovala ona. Vypovedala, že obžalovaný jej tento dával a ona mu peniaze len tak nechala. K označeným osobám v prípravnom konaní, ktoré mali od obžalovaného kupovať pervitín, a to A., I. a ďalší dvaja na hlavnom pojednávaní uviedla, že títo chodili a kupovali od E., pričom stretnutie prebiehalo pred bránou. Čo sa na tom stretnutí dialo, kto s kým a od koho kupoval uviesť nevedela. Na základe takejto rozporuplnej výpovede svedkyne, pričom jej tvrdenia z prípravného konania neboli podporené žiadnym z množstva vykonaných dôkazov nebolo možné uznať prokurátorom žalovaný kvalifikačný dôvod v odseku 2 § 172. Súd však neakceptoval tvrdenie svedkyne, že táto obžalovaného len tak nechala peniaze, nakoľko je nepochybné, že išlo o platbu za pervitín. Uvedené tvrdenie svedkyne súd považoval za tendenčné s cieľom pomôcť dobrému kamarátovi, keďže ho tak svedkyňa nazvala. S ohľadom na uvedené preto súd v skutkovej vete nahradil záverečné slová „najmenej 3 osobám“ slovami „najmenej 1 osobe“. Rovnako uvedené súd premietol aj do právnej vety, či právnej kvalifikácie trestného činu u obžalovaného.

Vinu obžalovaného uvedenú vo výroku tohto rozsudku preukazuje samotný postoj obžalovaného, kde tento síce pred súdom vyhlásil, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku, t.j. skutku uvedeného v obžalobe, avšak počas záverečnej reči oľutoval čo spáchal, sľúbil, že omamné a psychotropné látky nikdy nebude kupovať. Sám obhajca obžalovaného navrhol toho uznať vinným podľa ods. 1 § 172 Tr. zák. Rovnako vina je zrejmá aj z výpovede už odsúdeného E., s ktorým sa mal obžalovaný skladať na pervitín z Čiech, či z výpovede svedka I., kamaráta obžalovaného, ktorému sa obžalovaný vyjadril, že pervitín je kávička. Taktiež svedkyňa Q. potvrdila, že obžalovaný aj keď bol pod vplyvom tak nebol nazlostený a uviedla, že je pravdou, že keď prišla k obžalovanému na návštevu, tak tento ju ponúkol pervitínom.

Pri posúdení hore uvádzaných dôkazov jednotlivo, ale aj ich súhrne súd považuje bez pochybností za dokázané, že obžalovaný ako trestne zodpovedný subjekt sa dopustil protiprávneho konania uvedeného vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. kto neoprávnene

- a) vyrobí,
  - b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
  - c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
  - d) prechováva po akúkoľvek dobu,
- omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Spáchaním vyššie uvedeného trestného činu obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane pred nekontrolovaným šírením omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov.

Obžalovaný konal úmyselne a to minimálne formou nepriameho úmyslu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 15 písm. b/ Tr. zákona, keďže vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzrozumený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovaného sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, pohnútkou, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

Súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti u obžalovaného, pričom nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Vzhľadom k povahe predchádzajúceho odsúdenia, kde išlo o nedbanlivostné konanie, súd na toto neprihliadal, preto uvedené nezohľadnil ani ako priťažujúcu okolnosť. Za poľahčujúcu okolnosť súd považoval úprimné priznanie a oľutovanie spáchania trestného činu v rámci záverečnej reči obžalovaného.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný M. S. bol raz súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T/79/2017 zo dňa 13.07.2017 mu bol za prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Zároveň mu súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

V mieste trvalého bydliska je obžalovaný všeobecne hodnotený s tým, že má 2 deti, ktorých výchova je dobre zabezpečená.

Podľa posudku GEOPLÁN Rožňava, s.r.o. zamestnávateľa obžalovaného v období pred jeho vzatím do väzby, obžalovaný dodržiaval pracovné predpisy a pokyny zamestnávateľa, bol ochotný spolupracovať a plniť pridelené úlohy, s pracovnou disciplínou a morálkou boli spokojní. Disciplinárne potrestaný nebol.

Zo správy ÚVV Košice sa obžalovaný počas výkonu väzby správa slušne a disciplinovane. Úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava. Disciplinárny trest ani disciplinárna odmena uložené neboli.

Z obhajcom predložených listín v rámci záverečnej reči vyplýva, že obžalovaný je otcom 2 maloletých detí, 4 ročného M. a 2 ročnej M.. Rodičovský príspevok ako v súčasnosti jediný príjem rodiny je vo výške 262,06 EUR. Pravidelnými výdavkami rodiny sú SIPO vo výške 89,80 EUR, úhrada trvalého príkaz úveru vo výške 80,- EUR, poplatok za materskú školu 7,- EUR, poplatok za školskú jedáleň 16,25 EUR. Zároveň bolo predložené oznámenie firmy Bevany, s.r.o., že v prípade prepustenia obžalovaného majú toho záujem zamestnať na trvalý pracovný pomer. Rovnako záujem zamestnať obžalovaného prejavil aj jeho otec, živnostník v oblasti stavebníctva.

Pri úvahách, aký druh a výmeru trestu by spravodlivo zohľadnil konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osoby, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). U obžalovaného je súd toho názoru, že je možné využiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a uložiť obžalovanému trest aj pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby určenej pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi. Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pocíťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod.). Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 Tr. zák. len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Súd zohľadnil rodinné pomery obžalovaného a to starostlivosť o dve maloleté deti, kde príjem rodiny v súčasnosti predstavuje len rodičovská dávka. Na tomto mieste súd poukazuje na zásadu ukladania trestov nachádzajúcu v § 34 ods. 3 Tr. zák. (trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby). Uloženie trestu v dlhšom trvaní, ako bol uložený rozsudkom v predmetnej trestnej veci (2 roky) by pre rodinu obžalovaného mohol znamenať fatálne následky. Pritom pri dnešnej situácii na trhu práce, predovšetkým v oblasti, v ktorej rodina žije je výrazným pozitívom záujem o pracovné služby obžalovaného. Súd má aj v tomto prípade záujem na zachovaní tradičnej rodiny, a to nie len s prihliadnutím na finančnú závislosť manželky a detí na obžalovaného, ale predovšetkým v prospech dennej, osobnej prítomnosti obžalovaného s rodinou. Rovnako súd prihliadol na prevahu poľahčujúcich okolností. Zároveň súd dospel k presvedčeniu, že obžalovaný sa zo svojho proti-spoločenského excesu „spamätať“ a ako naznačujú predložené podklady možného pracovného zaradenia a záujmom o jeho prácu možno predpokladať, že obžalovaný začal viesť riadny život sporiadaného a slušného človeka. Vyššie uvedené skutočnosti sú v súhrne takými okolnosťami prípadu, ktoré oprávňujú úvahy súdu o aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., a to aj z toho dôvodu, že súd je presvedčený, že na prevýchovu obžalovaného a na ochranu spoločnosti bude v tomto prípade postačovať aj trest kratšieho trvania. Podľa názoru súdu by bolo uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému v základnej trestnej sadzbe neprimerane prísne.

Vzhľadom na závery znaleckého posudku týkajúceho sa duševného stavu obžalovaného mal súd za to, že obžalovanému aj napriek jeho nesúhlasu bolo potrebné uložiť ochranné liečenie protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Takto uložený trest, vrátane uloženého ochranného opatrenia, podľa názoru súdu zodpovedá požiadavkám individuálnej aj generálnej prevencie a mal by dostatočne zabezpečiť nepáchanie obdobnej trestnej činnosti obžalovaného v budúcnosti ako aj liečenie jeho závislosti na omamných a psychotropných látkach.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.